

[Udenrigsministeren.]

stammespliden og dens mulige følger, og hvilken indvirkning dette så også havde på deres holdning til borgerkrigen i Nigeria.

Et andet traditionelt træk ved konflikten var de udenforstående magters og interessers påvirkning og indblanding.

En videre og væsentlig bestanddel af hele problematikken var de nye landes fastholden af deres ubetingede suverænitet. Denne holdning kom på tværs af en række vestlige landes ønsker om at yde en upartisk humanitær hjælpeindsats uden hensyn til, om krigens ofre befandt sig på den ene eller den anden side af frontlinjen.

Suverænitetstanken var også en hindring for, at FN kunne komme til at udfolde en afgørende indsats. Konflikten karakter af et internt nigeriansk anliggende betød, at den ifølge FN-pagten principielt var unddraget FNs kompetence, og vore mange undersøgelser viste klart, at den fornødne politiske vilje til at sætte konflikten på dagsordenen i FN ikke var til stede hos medlemslandene, måske med et par undtagelser.

Konflikten blev i stedet, som i øvrigt forudsat i FN-pagten, behandlet i den regionale afrikanske organisation, Organisationen for afrikansk Enhed — OAU. Det lykkedes imidlertid ikke OAU at skabe mulighed for en forhandlingsløsning, førend konflikten endte med Biafras overgivelse.

Fra dansk og fra nordisk side støttede vi, at konflikten søgtes løst i OAU, fordi denne organisation under de givne omstændigheder havde de bedste forudsætninger for at skabe grundlaget for en løsning. I øvrigt søgte regeringen efter evne at yde en hjælpeindsats dér, hvor nøden var størst, uden hensyn til ofrenes formelle tilhørsforhold. Jeg mener, at vi kan konstatere, at man i dag fra alle sider respekterer denne upartiske og rent humanitære indstilling.

Borgerkrigens udfald var ventet, i alt fald fra begyndelsen af året, men det kom nok som en overraskelse, at sammenbruddet så hurtigt blev totalt. Krigens ophørte den 15. januar, men nødhjælpsproblemerne bestod i uformindsket omfang og består stadig.

Der er siden da modtaget en række rapporter fra det erobrede område, og det står mere og mere klart, at Lagosregeringen ef-

ter evne forsøger at gennemføre en forsyningspolitik over for befolkningen i det tidligere løsrivelsesområde.

Der er fortsat et meget betydeligt behov for hjælp til den syge og underernærede del af befolkningen, og dernæst vil behovet for bistand til genopbygningen melde sig.

Umiddelbart efter krigsophøret gjorde føderalregeringen det klart, at den kun ville modtage hjælp, den selv havde anmodet om eller godkendt, og således at de nigerianske myndigheder koordinerede og distribuerede hjælpen.

For at kunne fortsætte den humanitære linje, vi har fulgt under konflikten, har vi derfor fra dansk side ladet de nigerianske myndigheder forstå, at vi er villige til at overveje konkrete anmodninger om hjælp fra Lagosregeringen. Denne fremgangsmåde synes værdsat af Nigeria, og Dansk Røde Kors har foreløbig kunnet bidrage med medicin og transportmidler, ligesom regeringen gennem UNICEF har kunnet yde sin støtte til anskaffelse af transportmidler, der er af afgørende betydning for at få nødhjælpen frem til de hårdest ramte områder. I øjeblikket synes behovet for økonomisk støtte, medicin og transportmidler så nogenlunde dækket, men så snart Lagosregeringen konstaterer nye behov, vil regeringen, der nøje følger udviklingen, positivt overveje eventuelle anmodninger om støtte.

Udviklingen i Det mellemløste Østen har taget en ny og yderligere foruroligende vending. Det er med dyb bekymring, vi har iagttaget den senere tids stigende antal inciderter, der nu finder sted ikke alene i det egentlige konfliktramte område, men også uden for dette. Den militære aktivitet tager til i omfang, og våbenleverancerne til landene i området synes på ny at skulle øges.

Det er på denne baggrund, man skal se den senere tids fornyelse i dialogen mellem stormagterne. Det er af største betydning, om både de direkte implicerede parter og stormagterne kunne yde en indsats for at få bragt den militære aktivitet til ophør. Kunne man nå en standsning af den onde cirkel, hvorefter vold føder vold, ville meget være vundet.

De stormagtskontakter i form af to- og firesidede drøftelser om Mellemøsten, der blev etableret for henvend et år siden, og som finder sted inden for rammerne af FN,